

problema javio manjak pravne sigurnosti koji proizlazi iz nepovjerenja poreznih obveznika u porezna tijela (posebice institut poreznog nadzora) pa je stoga potrebno sustavno raditi na unapređenju pravne sigurnosti.

O postojanju pravne zbrke u primjeni posebnih propisa i nedorečenosti poreznih oslobođenja u sustavu poreza na promet nekretnina u Hrvatskoj govorio je Ilija Braovac iz Braovac poreznog savjetništva. Zakon o porezu na promet nekretnina porezne izdatke (tj. oslobođenja) dijeli u četiri skupine: prvu čine opća oslobođenja, drugu oslobođenja za kupnju prve nekretnine, treću oslobođenja pri unosu nekretnine u trgovačko društvo, a četvrtu oslobođenja pri nasljeđivanju, darovanju i drugom stjecanju nekretnine bez naknade. Jedna od često spominjanih nedorečenosti u sustavu je i neizjednačenost bračne i izvanbračne zajednice u pogledu ostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja poreza koja se očituje u slučajevima stjecanja nekretnine bez naknade između bračnih drugova i oslobođenje od plaćanja poreza na promet nekretnina za osobe koje žive u izvanbračnoj zajednici.

Iz svih izloženih radova lako se može zaključiti kako porezni izdaci iskrivljuju tržišne uvjete jer u povoljniji položaj dovode pojedine skupine ili područja, narušavaju načela konzistentnosti, transparentnosti i stabilnosti, kompliciraju sustav ubiranja i kontrole poreza. Sve navedeno poskupljuje porezni sustav i narušava njegovu učinkovitost. Porezni izdaci u Hrvatskoj uvođeni su bez prethodnih ozbiljnijih analiza i rasprava, a izostale su sustavne i stalne kontrole njihovih učinaka. Zbog poreznih izdataka gube se proračunski prihodi, što je posebno zabrinjavajuće u uvjetima slabe naplate poreza i visokih proračunskih deficita.

Predrag Bejaković
Institut za javne financije

doi: 10.3935/rsp.v19i2.1078

STRUČNI SKUP: SOCIJALNI RAD I JAVNOST: KOMUNICIRANJE »SOCIJALNOG«

Zagreb, 23. ožujka 2012.

Jednodnevni stručni skup Socijalni rad i javnost: komuniciranje »socijalnog« održan je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, 23. ožujka 2012. godine, povodom Akcijskog tjedna socijalnog rada. Skup je organizirala udruga Pragma u suradnji sa Studijskim centrom socijalnog rada u Zagrebu. Cilj skupa predstavlja nastojanje da se skrene pozornost na odnos profesije socijalnog rada i medija, odnosno problematizirala se prezentacija socijalnih tema u medijima.

Skup je otvorio i pozdravio predstojnik Studijskog centra socijalnog rada, Zoran Šućur, koji smatra da u svakoj profesiji pa tako i u profesiji socijalnog rada postoje tri elementa: kognitivni, normativni i organizacijski. Međutim njima treba nadodati i četvrti, element javnosti, koji se ogleda u stručnom, političkom i općem aspektu pri čemu su mediji posrednici. Središnji je problem komunikacija profesije socijalnog rada i medija koji se očituje međusobnim nerazumijevanjem, što vodi do posljedice loše reprezentacije socijalnog rada u medijima. Socijalni radnici, posebice praktičari, ponekad ne znaju ili ne smiju davati izjave, a novinari, s druge strane, ne poznaju područje socijalnog rada i njegov kategorijalno pojmovni aparat, odnosno stručnu terminologiju. Stoga i jedan loš slučaj ima snagu potkopati brojne pozitivne priče iz struke. Posljedice negativne slike socijalnog rada u javnosti očituju se u mogućnosti da će građani dvojiti žele li pomoć socijalnih radnika; javna i politička potpora aktivnosti socijalnog rada se smanjuju, demoralizira se i same socijalne radnike, što utječe na

mogućnost privlačenja novih i zadržavanje postojećih stručnjaka u profesiji socijalnog rada. Na razini akademske zajednice, stručnjaci trebaju djelovati proaktivno prema medijima budući da imaju više slobode u izlaganjima (pri čemu je kao primjer pružio kolumne socijalnih radnika u časopisima ili feljtone profesora emeritusa Puljiza). Također je zadatak akademske zajednice obrazovati studente o komunikaciji i odnosu s medijima te nastupu u medijskom prostoru, a nameće se i pitanje integriranja službenika zaduženih za odnose s javnošću unutar same profesije.

Predsjednik udruge Pragma, Nedjeljko Marković, upozorio je na negativan stav medija spram socijalnih radnika, pri čemu potonji smatraju da je komunikacija socijalnih radnika prema javnosti nekvalitetna, posebice u smislu nedostatnih informacija. S druge strane, ističe kako socijalni radnici smatraju da su negativno zastupljeni u medijima te da su skeptični kada se radi o suradnji s njima što neposredno dovodi do loše komunikacije dviju struka.

Prvo izlaganje održao je Drenislav Žekić, predsjednik Hrvatske udruge za odnose s javnošću, istaknuvši kako u Hrvatskoj postoji preko 2 500 medija, a kako je naspram tolikog broja medija teško naći pozitivne vijesti iz struke socijalnog rada. Govoreći o zloupotrebi medija, odnosno o senzacionalizmu koji prevladava u medijima, istaknuo je da ipak ne smijemo generalizirati sve pripadnike novinarske profesije. Uvjeran da postoji prostor moguće suradnje socijalnih radnika i medija, napomenuo je kako mediji nisu neprijatelji profesije te s njima treba surađivati. Žekić razlikuje dvije vrste publiciteta: planirani i neplanirani, gdje u većini slučajeva neplanirani vodi k negativnom publicitetu. Struka socijalnog rada treba planirati svoj publicitet, a ne čekati i djelovati tek kada se stvori negativan. Žekić zaključuje da od publiciteta ne treba bježati; smatra kako bi socijalni radnici trebali od sebe napraviti

poznate ličnosti, a manje se nositi idejom samozatajnih socijalnih radnika koji u tišini obavljaju svoj posao. Struka treba hraniti medije, odnosno uspostaviti suradnju. Javnost će o nama imati takvu sliku kakvu joj se potrudimo dati.

Sljedeće izlaganje održala je novinarka Vjesnika, Nataša Gajski Kovačić, kojoj je na skupu uručena godišnja nagrada za promicanje vrijednosti socijalnog rada u tiskanim medijima. Gajski Kovačić s bogatim iskustvom prati i piše o profesiji socijalnog rada, politici obrazovanja, zapošljavanja i nezaposlenosti, uslugama socijalne skrbi, stambenoj politici, problemima mirovinskog i zdravstvenog sustava i srodnim temama. U relativno kratkom izlaganju osvrće se na socijalne teme u medijima za koje smatra da su pretežito u negativnom kontekstu. Navodi da se zastupljenost socijalnih radnika u medijima događa isključivo kada se dogodi nesretan slučaj, primjerice maloljetničkog ili obiteljskog nasilja i slično te se preko medija traži krivac, dok se rješavanje problema ne spominje. Također je navela da se veoma malo zna o nasilju nad socijalnim radnicima. Zaključuje da je potrebno više pisati o socijalno isključenim pripadnicima društva te u medije plasirati pozitivne priče iz profesije kako bi se poboljšala suradnja socijalnih radnika i medija.

Treće i zadnje izlaganje održala je Nataša Koražija, ravnateljica Centra za socijalnu skrb u Samoboru. Istaknula je na primjeru grada Samobora važnost suradnje unutar zajednice i koordiniranog djelovanja raznih tijela, poput udruga, javnih i državnih institucija, policije, jedinica lokalne samouprave i područne samouprave, vjerskih zajednica, lokalnih malih medija, domova zdravlja, poslodavaca, škola i mnogih drugih. Između dionika mora postojati uzajamno povjerenje, međusobno uvažavanje te zajednička želja postizanja cilja kako bi se moglo djelovati. Centar za socijalnu skrb grada Samobora djeluje

sa svim dionicima u zajednici te je prepoznat kao aktivan i ravnopravan partner koji nastoji podići kvalitetu života svojih građana. Završno, istaknula je da trebamo biti svjesni svojih kapaciteta, mogućnosti partnera, vrijednosti ulaganja u partnerske mreže. Ističe da ukoliko sami sebi postavljamo ograničenja u pogledu sudjelovanja u zajednici, da ta ista ograničenja nesvjesno postavljamo i našim korisnicima.

Zajednička poruka govornika jest da socijalni rad kao profesija treba više voditi računa kako se prezentira u javnosti, a u skladu s tim, raditi na boljoj komunikaciji s medijima. Svi govornici dali su konkretne, izvodive i kvalitetne savjete, za koje očitoma ima mjesta u problematiziranom odnosu, kako bi se taj odnos podigao na višu razinu.

Mustafa Sharifi